

Banská Bystrica 25. 9. 2017
POZ 2554-2015/II-62-2017

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 30. septembra 2016 prihlasovateľkou Mgr. Veronikou Blanárovou, Do Bzeníka 1333/3A, 010 01 Žilina - Trnové, v konaní zastúpenou advokátom Mgr. Jánom Sopiakom, Vlčkova 18, 811 06 Bratislava (ďalej „prihlasovateľka“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 2554-2015/Z-340-2016 z 22. augusta 2016 o zamietnutí prihlášky ochrannej známky „svetlografia“, č. spisu POZ 2554-2015, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 2554-2015/Z-340-2016 z 22. augusta 2016 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 2554-2015/Z-340-2016 z 22. augusta 2016 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 28 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. (ďalej „zákon o ochranných známkach“) v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. b) a c) tohto zákona zamietnutá prihláška slovnej ochrannej známky „svetlografia“, č. spisu POZ 2554-2015 (ďalej „prihlásené označenie“), pre všetky nárokované služby v triede 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že prihlásené označenie „svetlografia“ ako celok nemá vo vzťahu k nárokovanej službe rozlišovaciu spôsobilosť, pričom je tvorené výlučne údajmi, ktoré môžu slúžiť na určenie charakteru a zamerania týchto služieb, konkrétne údajom, že ide o služby v oblasti získavania fotografického obrazu pomocou svetelného zdroja. Uvedené podľa prvostupňového orgánu vyplynulo z významu slovného spojenia „svetlografia“ tvoriaceho prihlásené označenie, konkrétne slova „svetlo“ so zrejým významom a slova „grafia“, ktoré v zložených slovách predstavuje ich druhú časť s významom „zapisovanie, zaznamenávanie niečoho - napr. litografia“ [Slovník cudzích slov (akademický), SAV Bratislava, 2005]. Prvostupňový orgán zastával názor, že hoci v prípade prihláseného označenia ide o novotvar, z pohľadu relevantného spotrebiteľa neexistuje badateľná odchýlka medzi novotvarom a slovnými prvkami, z ktorých je novotvar zložený. Podľa prvostupňového orgánu je dôvodné očakávať, že časť spotrebiteľskej verejnosti si bude slovný prvok „svetlografia“ spájať s pojmom „luminografia“, čo je spôsob získavania fotografického obrazu, kresby, pomocou bodového svetelného zdroja, napr. svetelným kyvadlom [Slovník cudzích slov (akademický), SAV Bratislava, 2005], pretože latinské slovo „lumen“ v preklade do slovenčiny znamená „svetlo“ (Latinsko-slovenský slovník, SPN Bratislava, str. 354). Na doplnenie prvostupňový orgán uviedol, že aj Malá slovenská encyklopédia, Encyklopedický ústav SAV, Bratislava 1993, na str. 406 uvádza, že „luminografia“ je spôsob získavania fotografického obrazu pomocou bodového zdroja (baterka, sviečka), ktorým pohybujeme pri otvorenej závierke fotoaparátu v zatemnenej miestnosti, pričom bod zanecháva za sebou svetelnú stopu (svetelná ceruzka) - ak je zdroj zavesený, ide o svetelné kyvadlo. Berúc do úvahy uvedené prvostupňový orgán dospel k záveru, že prihlásené, výlučne

slovné označenie, bez ďalšieho rozlišujúceho prvku, nemôže plniť funkciu ochrannej známky, keďže nemá rozlišovaciu spôsobilosť v prospech jedného subjektu.

Vydaniu prvostupňového rozhodnutia, ako to vyplýva z obsahu spisu, predchádzala správa úradu z 1. februára 2016, ktorou bola prihlasovateľka oboznámená s výsledkom prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia a bola jej stanovená lehota na vyjadrenie. Prihlasovateľka vo svojej odpovedi doručenej úradu 8. apríla 2016 vyjadrila svoj nesúhlas s výsledkom vykonaného prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia, avšak podľa názoru prvostupňového orgánu nevyvrátila argumenty uvedené v správe úradu z 1. februára 2016, a preto prvostupňový orgán pristúpil k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala prihlasovateľka (v súčasnom postavení podávateľky rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorého odôvodnení nesúhlasila s posúdením prihláseného označenia prvostupňovým orgánom s ohľadom na existenciu zápisných výluk v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Prihlasovateľka sa nestotožnila s konštatovaním prvostupňového orgánu, že prihlásené označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť, pretože relevantnému spotrebiteľovi je význam uvedeného slovného spojenia jasný už na prvý pohľad, a to, že ide o služby v oblasti získavania fotografického obrazu prostredníctvom svetelného zdroja.

V tejto súvislosti prihlasovateľka uviedla, že prvostupňový orgán charakterizoval služby poskytované prihlasovateľkou ako služby v oblasti získavania fotografického obrazu prostredníctvom svetelného zdroja. Prihlasovateľka však poskytuje fotografické služby (v tejto súvislosti odkázala na svoj výpis zo živnostenského registra), čo je pojem odlišný. Tieto okrem samotného fotografovania objektu/subjektu zahŕňajú aj ďalšie úzko súvisiace činnosti, a to napr. predbežné stretnutie so spotrebiteľom za účelom získania predstavy o požadovanom výsledku, vyhľadanie vhodnej interiérovej alebo exteriérovej lokality pre fotografovanie, komponovanie fotografie, úpravu fotografií, zabezpečenie tlače a nahratie na požadované médium. Navyše získavanie fotografického obrazu prostredníctvom svetelného zdroja, ktoré prvostupňový orgán stotožnil s fotografickými službami, samo o sebe neopisuje korektne ani len časť fotografickej služby spočívajúcu v samotnom zosnímaní požadovaného objektu/subjektu, ale iba jednu špecifickú metódu získavania konkrétneho druhu snímku, a to metódu luminografie.

Prihlasovateľka ďalej zastala názor, že prihlásené označenie „svetlografia“ nie je možné stotožňovať s pojmom luminografia, ako to v napadnutom rozhodnutí urobil prvostupňový orgán. V tejto súvislosti zdôraznila, že v žiadnej prihlasovateľke známej publikácii obsahujúcej zmienku o luminografii nie je možné nájsť, že by tento termín bol nahraditeľný slovom „svetlografia“. Prihlasovateľka preto vyjadrila presvedčenie, že stotožnenie prihláseného označenia so slovom luminografia je výsledkom kreatívneho prekladu, ktorý prvostupňový orgán vykonal bez podpory v slovenských jazykovedných publikáciách. Podľa prihlasovateľky tiež nie je možné očakávať, že by k stotožneniu týchto výrazov došlo zo strany spotrebiteľa postupom uskutočneným prvostupňovým orgánom. Od priemerného spotrebiteľa predmetných služieb nemožno očakávať, že pozná význam cudzieho slova luminografia, ktoré označuje odborný pojem, v prospech čoho svedčí aj skutočnosť, že prvostupňový orgán význam tohto slova musel vyhľadať v akademickom slovníku cudzích slov. V tejto súvislosti pripomenula aj to, že nie je možné ani očakávať, že bežný spotrebiteľ ovláda latinský jazyk, a teda pozná význam latinského slova lumos, resp. tvaru lumino. Poukázala ďalej tiež na to, že latinská prípona „-grafia“ má okrem významu „zapisovanie, zaznamenávanie niečoho“, uvedeného prvostupňovým orgánom, aj ďalšie významy, ako napríklad „vedný odbor, veda“, ktoré však prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí neuviedol.

Berúc do úvahy uvedené prihlasovateľka konštatovala, že závery prvostupňového orgánu, týkajúce sa vnímania pojmu „svetlografia“ relevantným spotrebiteľom, nie sú založené na objektívne zistených a overených skutočnostiach, ale vychádzajú z nesprávnych a neprimeraných očakávaní kladených na relevantného spotrebiteľa.

Prihlasovateľka v závere rozkladu uviedla, že prvostupňový orgán okrem nedostatku rozlišovacej spôsobilosti vytýkal prihlásenému označeniu aj rozpor s ustanovením § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach, avšak prvostupňový orgán podľa jej názoru nijako nevysvetlil, akým spôsobom by mohlo dôjsť k opisu druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu, príp. času poskytnutia služieb, resp. iných vlastností služieb na základe prihláseného označenia „svetlografia“. V tejto súvislosti

uviedla, že s konštatovaním uvedenej zápisnej výluky prvostupňovým orgánom nesúhlasí, pričom poukázala na to, že pojmu „svetlografia“ nie je možné pripísať žiaden ustálený obsah.

S ohľadom na uvedené skutočnosti prihlasovateľka navrhla, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zrušil a prihlášku ochrannej známky „svetlografia“, č. spisu POZ 2554-2015 zverejnil vo vestníku úradu.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, 28, 29, 32 až 34, 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu, prípadne času výroby tovarov či poskytnutia služieb, alebo iných vlastností tovarov alebo služieb.

Podľa § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach označenie uvedené v odseku 1 písm. b) až d) sa zapíše do registra, ak prihlasovateľ preukáže, že označenie nadobudlo pred dňom podania prihlášky, na základe jeho používania na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky, rozlišovaciu spôsobilosť k tovarom alebo službám, pre ktoré je prihlásené.

Prihláška slovnej ochrannej známky „svetlografia“, č. spisu POZ 2554-2015, bola podaná 22. decembra 2015 prihlasovateľkou Mgr. Veronikou Blanárovou, Do Bzeníka 1333/3A, 010 01 Žilina - Trnové, pre služby „*výchova; vzdelávanie; zábava; športová a kultúrna činnosť*“ v triede 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľka spochybnila prvostupňovým orgánom konštatovanú zápisnú nespôsobilosť prihláseného označenia „svetlografia“ v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Čo sa týka preskúmania dôvodov prvostupňového rozhodnutia, orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na základné zásady a princípy známkového práva a na význam a zmysel ochranných známk. V intenciách ustanovenia § 2 zákona o ochranných známkach možno za ochrannú známku uznať označenie, ktoré možno graficky znázorniť a ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, písmená, číslice, kresby, tvar tovaru alebo jeho obal, prípadne ich vzájomné kombinácie, ak takéto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, t. j. označenie, ktoré má rozlišovaciu spôsobilosť. Uvedená možnosť a schopnosť identifikácie obchodného pôvodu tovaru a služby (s cieľom umožniť spotrebiteľovi, ktorý nadobudne tovar alebo službu, ktoré ochranná známka označuje, vykonať neskôr ten

istý výber, ak sa skúsenosť ukáže byť pozitívnou, alebo vykonať iný výber, ak sa ukáže byť negatívnou) je vyjadrením základnej funkcie ochrannej známky.

Pri skúmaní zápisnej spôsobilosti označenia (s ohľadom na uvedenú základnú funkciu ochrannej známky) je potrebné posúdiť, či je označenie spôsobilé odlišiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby (tzv. vnútorná rozlišovacia spôsobilosť), pričom je nutné vziať do úvahy dojem, akým označenie pôsobí ako celok na relevantného spotrebiteľa s prihliadnutím na charakter a povahu prihlásených tovarov a služieb. Relevantným spotrebiteľom sa rozumie najmä potenciálny spotrebiteľ daného druhu tovarov alebo služieb, osoby zapojené do distribučnej siete, prípadne obchodné kruhy zaoberajúce sa takým druhom tovarov alebo služieb, pre ktoré je označenie prihlásené. Na to, aby označenie malo rozlišovaciu spôsobilosť a nebola uplatnená zápisná výluka podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, nestačí, aby sa označenie len odlišovalo od iných zapísaných alebo známych označení, ale je potrebné, aby svojou formou a obsahom bolo do takej miery originálne, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať tovary a služby, ktoré majú byť ním označované. S ohľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že označenie má rozlišovaciu spôsobilosť pre konkrétne tovary a služby, ak spotrebiteľ je alebo bude podľa neho schopný odlišiť tovary a služby pochádzajúce z určitého obchodného zdroja (tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby).

Ďalšia absolútna zápisná výluka uvedená v § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach bráni zápisu označenia, ktoré je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi poukazujúcimi na niektorú z „vlastností“ tovaru alebo služby, pre ktorú sa zápis žiada. Takéto označenia by mali ostať voľné všetkým subjektom pôsobiacim na trhu s dotknutými tovarmi a službami. Vymenovanie dôvodov zápisu nespôsobilých označení a údajov (vlastností tovarov alebo služieb) v predmetnom ustanovení je len demonštratívne a pri posudzovaní zápisnej spôsobilosti označenia tak možno brať do úvahy aj akúkoľvek inú vlastnosť tovarov alebo služieb, pre ktoré sa označenie prihlasuje.

Existenciu prekážok brániacich zápisu označenia ako ochrannej známky, ktoré sú uvedené v § 5 ods. 1 písm. b) až d) zákona o ochranných známkach, možno prekonať preukázaním nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti vo vzťahu k tým tovarom a službám, pre ktoré je označenie prihlásené (§ 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach). Rozlišovaciu spôsobilosť môže označenie nadobudnúť len intenzívnym a dlhodobým používaním, vďaka ktorému relevantná verejnosť identifikuje tovary a služby označenia ako tovary a služby pochádzajúce od konkrétnej osoby a označenie nebude považovať za všeobecne používané. Uniesť dôkazné bremeno, t. j. označiť a predložiť potrebné dôkazy a uvedenými dôkazmi svoje tvrdenia preukázať, musí v zmysle § 52 ods. 1 a 3 zákona o ochranných známkach prihlasovateľ. Pri posudzovaní, či prihlasovateľ prostredníctvom predložených dokladov preukázal nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti označenia v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, vychádza úrad z okolností konkrétneho prípadu a do úvahy berie viaceré relevantné faktory – predovšetkým charakter označenia, intenzitu, čas, zemepisné rozšírenie, dobu jeho používania, podiel, v akom je označenie zastúpené na trhu, výšku investícií vynaložených na jeho propagáciu a pod. Nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti pritom posudzuje vo vzťahu k osobe prihlasovateľa, pred dňom podania prihlášky ochrannej známky a s ohľadom na územný princíp.

Pri skúmaní vecných dôvodov, ktoré viedli k vydaniu prvostupňového rozhodnutia, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlásené označenie je tvorené slovným spojením „svetlografia“ napísaným štandardným typom písma s použitím malých písmen bez akýchkoľvek ďalších slovných alebo grafických prvkov. Orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že predmetné označenie bude slovenský spotrebiteľ vnímať ako slovné spojenie, ktorému rozumie. Slovo „svetlo“ bude spotrebiteľ vnímať v jeho všeobecnom význame (Krátky slovník slovenského jazyka VEDA Vydavateľstvo SAV, Bratislava, 1997 slovo „svetlo“ definuje ako „viditeľné elektromagnetické žiarenie umožňujúce vnímanie zrakom, napríklad slnečné, mesačné, umelé svetlo atď.“). Druhú časť „grafia“ v predmetnom spojení bude spotrebiteľ vnímať ako druhú časť zložených slov s významom „zapisovanie, rysovanie, tlač, kreslenie“ [Slovník cudzích slov online, www.cudzieslova.sk; Slovník cudzích slov, slovník.sk], resp. s významom „zapisovanie, zaznamenávanie niečoho (napr. litografia)“ [Slovník cudzích slov (akademický), SAV Bratislava, 2005]. V súvislosti s vnímaním časti slovného spojenia „grafia“ orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na bežné slová v slovenskom jazyku, s ktorými sa relevantný spotrebiteľ stretáva a ktorých druhú časť predstavuje prípona „-grafia“ vo vyššie uvedenom význame. S takýmito slovami je konfrontovaný napríklad pri lekárskejších diagnostických metódach - sonografia, echografia (vyšetrovacie zobrazovacie metódy pracujúce na základe odrazu ultrazvuku od látok s rôznymi akustickými vlastnosťami), arteriografia (röntgenologické vyšetrenie tepien po predchádzajúcom vstreknutí kontrastnej látky), ale takéto slovo, s časťou „-grafia“ v uvedenom význame, predstavuje napr. aj úplne bežné slovo „fotografia“ a mnohé ďalšie.

S ohľadom na uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že prihlásené označenie „svetlografia“ bude spotrebiteľ vnímať vo význame „svetelné zaznamenávanie, zapisovanie či kreslenie“, resp. „zaznamenávanie, zapisovanie či kreslenie svetlom“.

Orgán rozhodujúci o rozklade zdieľa názor prvostupňového orgánu, že nie je možné vylúčiť, že relevantný spotrebiteľ si bude prihlásené označenie „svetlografia“ spájať s pojmom „luminografia“. Luminografia predstavuje spôsob získavania fotografického obrazu, kresby, pomocou bodového svetelného zdroja, napr. svetelným kyvadlom [Slovník cudzích slov (akademický), SAV Bratislava, 2005]. Podľa Malej slovenskej encyklopédie, Encyklopedický ústav SAV, Bratislava 1993, „luminografia“ je spôsob získavania fotografického obrazu pomocou bodového zdroja (baterka, sviečka), ktorým pohybujeme pri otvorenej závierke fotoaparátu v zatemnenej miestnosti, pričom bod zanecháva za sebou svetelnú stopu (svetelná ceruzka) - ak je zdroj zavesený, ide o svetelné kyvadlo. V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že v súčasnosti sa tejto technike venujú mnohí fotografi, pričom v oblasti fotografie sú rozšírené fotografické kurzy, cvičenia, tvorivé dielne, resp. aj výstavy či súťaže, ktoré sú zamerané práve na techniku luminografie.

Skutočnosť, že relevantný spotrebiteľ si bude prihlásené označenie spájať s pojmom „luminografia“, podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade vyplýva z toho, že týmto výrazom priradí relevantný spotrebiteľ rovnaký význam s ohľadom na ich skladbu, a to aj napriek tomu, že v žiadnej oficiálnej jazykovednej publikácii nie je uvedené, že pojem „svetlografia“ sa používa namiesto pojmu „luminografia“. Čo sa týka zhodnej časti „grafia“ jej význam bude relevantný spotrebiteľ vnímať rovnako v oboch pojmoch. Pokiaľ ide o slovnú časť „svetlo“/„lumino“ je potrebné uviesť, že slovný prvok „lumino“ predstavuje odvodeninu od latinského slova „lūmen“, ktoré v preklade do slovenčiny znamená „svetlo“ (Latinsko-slovenský slovník, Slovensko-latinský slovník, SPN Bratislava, 1962). Hoci je pravda, že ide o slovný prvok, ktorý má pôvod v jazyku, ktorý je pre relevantného spotrebiteľa cudzím jazykom, nie je dôvodné očakávať, že mu relevantný spotrebiteľ nebude rozumieť, pretože aj v slovnej zásobe slovenského jazyka sa nachádzajú viaceré slová odvodené od latinského slova „lūmen“, ako napríklad „lumen“, s významom hlavná jednotka svetelného toku v sústave SI, alebo „luminiscencia“ – svetelné žiarenie bez sprievodnej vysokej teploty, svetielkovanie (Krátky Slovník slovenského jazyka, VEDA Vydavateľstvo SAV, Bratislava 1997).

Orgán rozhodujúci o rozklade nesúhlasí s názorom prihlasovateľky, že význam slova „luminografia“ nie je širokej spotrebiteľskej verejnosti dostatočne známy, pretože ide o cudzojazyčné slovo, ktoré je vysvetlené v akademickom slovníku cudzích slov. K uvedenému je potrebné pripomenúť, že samotná skutočnosť, že ide o cudzie slovo automaticky neznamená, že relevantný spotrebiteľ nepozná jeho význam. Cudzí slová sú slovami, ktoré majú pôvod v inom ako slovenskom jazyku a boli prevzaté z cudzích jazykov do slovenčiny, pričom sa stali súčasťou slovnej zásoby slovenského jazyka. V prospech toho, že relevantný spotrebiteľ nepozná význam slova „luminografia“ podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade nesvedčí ani skutočnosť, že sú vysvetlené v akademickom slovníku cudzích slov. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že podľa tiráže akademického slovníka cudzích slov, ktorý bol citovaný prvostupňovým orgánom v napadnutom rozhodnutí: „*vydanie akademického Slovníka cudzích slov obsahuje vyše 100 000 významov v súčasnosti používaných slov, citátových spojení, skratiek a značiek cudzieho pôvodu. Slovník aktuálne odráža spoločenské, ekonomické a politické zmeny v našej spoločnosti, ktoré sa premietli aj do jazyka. Autori a prekladatelia doplnili nové slová a výrazy z najdynamickejšie sa rozvíjajúcich komunikačných sfér; spresnili a aktualizovali výklad niektorých slov; pridali nové významy k už existujúcim slovám; zrevidovali údaje o pôvode slov a výslovnosti; opierali sa aj o elektronické texty slovenského jazyka v Slovenskom národnom korpuse. Vybraná aktuálna slovná zásoba používateľom zaručuje dobrú orientáciu v základných vedných odboroch, v technike a umení, v cudzích reáliách a v ďalších oblastiach spoločenského života*“. Na základe uvedeného preto nie je možné tvrdiť, že akademický slovník cudzích slov obsahuje slovnú zásobu určenú výlučne pre ľudí z akademického prostredia, ktorej relevantný spotrebiteľ nemôže nerozumieť. Orgán rozhodujúci o rozklade naopak zastáva názor, že aj akademický slovník cudzích slov je potrebné považovať za relevantný zdroj informácií v posudzovanom prípade, a preto zohľadnenie uvedeného zdroja prvostupňovým orgánom v napadnutom rozhodnutí nemožno vnímať ako nesprávne a neprimerané očakávanie kladené na relevantného spotrebiteľa, ako to tvrdil prihlasovateľ v podanom rozklade.

Orgán rozhodujúci o rozklade však zdôrazňuje, že aj v prípade, že spotrebiteľ nebude poznať techniku luminografie a prihlásené označenie si s týmto pojmom nespojí, nepochybne bude z dôvodov už uvedených vnímať prihlásené označenie vo význame „svetelné zaznamenávanie, zapisovanie či kreslenie“, resp. „zaznamenávanie, zapisovanie či kreslenie svetlom“, a to s poukazom na jednoznačný obsah pojmov, ktoré ho tvoria, čo je samo o sebe relevantné pre posúdenie jeho rozlišovacej spôsobilosti.

V súvislosti s vnímaním prihláseného označenia spotrebiteľmi možno tiež poukázať na rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-56/15, ktorý sa týkal prihlášky ochrannej známky EÚ „Brauwelt“ („Svet pivovarníctva“), ktorá bola rozhodnutím Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo zamietnutá z dôvodu opisnosti a nedostatku rozlišovacej spôsobilosti. Súd v tejto veci zdôraznil, že *prihlasovaná ochranná známka v súlade s nemeckými gramatickými a syntaktickými pravidlami spočíva v jednoduchom spojení dvoch prvkov, z ktorých každý má konkrétny sémantický obsah, pričom neexistencia výrazu „brauwelt“ v relevantnej literatúre je v tomto ohľade irelevantná*. Tiež uviedol, že *kombinácia týchto dvoch prvkov (pozn. „brau“ a „welt“) neprekračuje súčet informácií, ktoré prinášajú, a predstavuje neologizmus, ktorý má konkrétny celkový význam spočívajúci v širokej obchodnej ponuke spojenej s oblasťou pivovarníctva*. Orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že ide o časť rozsudku súdu, v ktorej súd reagoval na žalobnú argumentáciu navrhovateľa, že výraz „brauwelt“ je nový pojem, neurčitý, neobvyklý a originálny.

V prípade prihláseného označenia bude príslušný spotrebiteľ nárokovaných služieb „*výchova; vzdelávanie; zábava; športová a kultúrna činnosť*“ v triede 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, ktorého, vzhľadom na široký rozsah týchto služieb, predstavuje jednak laická verejnosť reprezentovaná koncovými spotrebiteľmi služieb vzdelávania, zábavy, či športovej a kultúrnej činnosti, a tiež aj odborná verejnosť pôsobiaca v odvetví týchto služieb, prihlásené označenie vo vzťahu k uvedeným službám okamžite a bez zbytočného uvažovania vnímať ako opisné, poskytujúce spotrebiteľovi informáciu o charaktere a zameraní týchto služieb, konkrétne, že ide o služby v oblasti získavania obrazu (napr. fotografického) pomocou svetelného zdroja. Inak povedané, prihlásené označenie vo vzťahu k takto označeným službám poskytuje spotrebiteľovi len jednoznačnú informáciu, že nárokované služby sa týkajú získavania obrazu pomocou svetelného zdroja, resp. s ním súvisia. S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlásené označenie je označením bez rozlišovacej spôsobilosti, na základe čoho je zrejmé, že sa nemôže stať ochrannou známkou.

Pokiaľ ide o služby „*výchova; vzdelávanie*“ v triede 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že vo vzťahu k nim je prihlásené označenie opisným z dôvodu, že poskytuje spotrebiteľovi len jednoznačnú informáciu o zameraní týchto služieb, t. j. že ide o výchovu a vzdelávanie, napríklad prostredníctvom kurzov, školení, tvorivých dielní, ktorých cieľom je oboznámenie sa a zvládnutie techniky získavania obrazu (napr. fotografického) pomocou svetelného zdroja. Ako už bolo uvedené vyššie v súčasnosti je medzi vzdelávacími akciami v oblasti fotografie možné nájsť aj kurzy a školenia, ktoré sa venujú technike označovanej aj ako kreslenie svetlom. Čo sa týka ostatných nárokovaných služieb „*zábava; športová a kultúrna činnosť*“ v triede 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že aj vo vzťahu k predmetným službám je prihlásené označenie opisným označením, ktoré len poukazuje na ich zameranie, keďže spomínané služby výchovy a vzdelávania môžu byť poskytované aj pri organizovaní zábavných, športových a kultúrnych podujatí, ako tzv. doplnkové služby.

Orgán rozhodujúci o rozklade sa napokon považuje za potrebné vyjadriť k argumentu prihlasovateľky, že latinská prípona „-grafia“ má okrem významu „zapisovanie, zaznamenávanie niečoho“, uvedeného prvostupňovým orgánom, aj ďalšie významy, a to „vedný odbor, veda“, ktoré však prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí neuviedol. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že v prípade označení, ktoré majú viac ako jeden význam, čo je aj prípad latinskej prípony „-grafia“, na konštatovanie zápisnej nespôsobilosti označenia z dôvodu nedostatku rozlišovacej spôsobilosti a opisnosti vo vzťahu k nárokovaným tovarom a službám postačuje, že aspoň jeden z možných významov označuje povahu, zameranie, účel či ďalšie vlastnosti tovarov a služieb. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že prvostupňový orgán nepochybil, keď pri posúdení zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia nechal do úvahy ďalší význam prípony „-grafia“.

Berúc do úvahy všetky uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlásené označenie vo vzťahu k nárokovaným službám „*výchova; vzdelávanie; zábava; športová a kultúrna činnosť*“ v triede 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb predstavuje označenie bez rozlišovacej spôsobilosti, ktoré je tvorené výlučne údajmi poukazujúcimi na zameranie týchto služieb, čím napĺňa zápisné výluky podľa § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Vzhľadom na skutočnosť, že v preskúvanom prípade neboli predložené dôkazové materiály, ktoré by preukazovali nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia vo vzťahu k nárokovaným službám prihlasovateľky pred podaním prihlášky ochrannej známky v zmysle ustanovenia § 5 ods. 2 zákona

o ochranných známkach, nemožno konštatovať prekonanie namietanej zápisnej výluky v zmysle cit. ustanovenia.

Berúc do úvahy uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď prihlášku ochrannej známky „svetlografia“, č. spisu POZ 2554-2015, zamietol podľa § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Richard Messinger
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

Mgr. Ján Sopiak
Vlčkova 18
811 06 Bratislava